

juul 1918.

juul 1919.

5. Käo saamist

Oli mees lehes jäänud ja kei-
se nael majasid loovud. See oli aga ar-
muda ja keel inimene ja ei fallenud
mehe jõnõist naelst maha jäänud
lühikest jüugu. Tal oli ka nael
kõlar, lüüsi püüdas ka juu giures
kuna ka naelst last võttas ja kaga,
kõlar. Klari leidis ka naelst last
mida wiga, omal - ei hõda keetagi.
Lühikeses pitas ka naelst nõu, kui
ta naelst last klari saada. Kes
ta saadis ka mõtetas last tal.
Wale meel looma, oma laste an-
dis naelst, naelst laste jüla ja kei-
has mõtetas wõttas anda, kui
mee ära loovad. Oma laste wõttas
naelst meel, wale laste oli keetagi,
püüsi jüla meel püüsi keetagi
ja kei ka mee ära. Oma laste sa-
wõttas wõttas naelst, naelst laste
wõttas wõttas: „juu jüla an-
tal wõttas, wõttas si wõttas.“